

[Elgaard.]

holder lige ved 200 Paragraffer, bestaar det nye Lovforslag kun af 71. Men hertil kan jeg føje, at der paa mange andre Punkter er en overmaade stor Ændring i det her foreslaaede fra den nugældende Straffelovs Bestemmelser.

Der er allerede af den højtærede Minister ved Fremsættelsen af Lovforslaget og nu af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjort en Række Bemærkninger vedrørende Ændringerne i det nye Lovforslag i Forhold til den nugældende Lov. Jeg vil gerne sige, at Venstre billiger en Række af de væsentligste Ændringer, saaledes Bestemmelsen om, at Dødsstraf afskaffes i Fredstid, og endvidere at Straffene Arrest i Bøjen, mørk Arrest, Fæstningsarrest og Statsfængsel udgaar. Venstre har ikke den Opfattelse, at jo strengere man i et moderne Samfund laver den militære Straffelov, jo bedre vil Disciplinen i Hær og Flaade blive. Venstre har den Opfattelse vedrørende Spørgsmaalet om Disciplin i Hæren, at i vor Tid forstaar i Virkeligheden baade de menige værnepligtige og de befalende, at den Værnepligt, man gaar ind under som værnepligtig, kort eller længe, maa have faste Former, og at Behandlingen, naar der ikke begaaes rene Forbrydelser — og store Forbrydelser —, bør være human.

Lovforslaget omhandler jo ikke alene Personer, der er værnepligtige; der er ogsaa Paragraffer i Lovforslaget, som tager Sigte paa Civilpersoner i den ene eller den anden Forbindelse med Spørgsmaalet om Landets Værnemagt, herunder bl. a. de Personer, der betegnes med Navnet Spioner; for disse er der i Lovforslaget fastsat en overmaade, skal vi sige, effektiv Straf, nemlig Dødsstraf. Endvidere er der i Lovforslaget Tale om den Agitation, der fra Civilpersoners Side kan iværksættes over for indkaldt værnepligtigt Mandskab. Ogsaa paa disse Omraader indeholder Lovforslaget Bestemmelser, der efter vort Skøn er tilstrækkeligt skarpe til, at de maa formodes at kunne have den fornødne forhindrende Virkning med Hensyn til at drive saadan Virksomhed.

Jeg vil gerne i Forbindelse hermed stille et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, nemlig hvorledes Forbindelsen er, eller om der slet ingen Forbindelse er mellem

Bestemmelserne om de Personer, der aftjener den saakaldte civile Værnepligt ved Skovarbejde o. lign., og de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder om Agitation fra Civilpersoners Side over for indkaldt værnepligtigt Mandskab.

Det er ogsaa, hvad Venstre kalder en god Ændring, at der sker en Begrænsning af de Former for Straf, der kan samles under Betegnelsen Frihedsberøvelse. Medens man i den gældende militære Straffelov har, tror jeg, 11 Former for frihedsberøvende Straf, er i det nye Lovforslag disse Formers Antal nedsat til, saa vidt jeg kan se, 4.

De Bestræbelser, man baade fra Udvalgets og fra den højtærede Forsvarsministers Side har udfoldet ved denne Revision af vor militære Straffelov, har, synes jeg, paa en Række Omraader medført et tilfredsstillende Resultat. Jeg tror endvidere, alle vil forstaa, at under en Krig eller Krigstilstand — noget, der forhaabentlig aldrig vil oprinde for os, men ingen kan dog vide det — maa Bestemmelserne om Straf for den ene eller den anden Forseelse eller Forbrydelse være af en noget anden Karakter end i Fredstid.

Ogsaa paa de Omraader, hvor man i Lovforslaget søger Tilknytning til den nye borgerlige Straffelov og i Virkeligheden dermed begrænser den militære Straffelovs Betydning og Rækkevidde meget væsentligt, synes jeg, man har naaet Resultater, der er gode.

Endelig er der i Lovforslaget en hel Række detaillerede Bestemmelser for de mange Former for Forseelser og Overtrædelser af Loven, der kan blive Tale om. Men alle disse Enkeltheder er der ingen Anledning til at dvæle ved ved Lovforslagets første Behandling, og da jeg har forstaaet, at ogsaa Regeringspartierne kunde ønske i hvert Fald en kort Udvalgsbehandling, skal jeg paa det nuværende Tidspunkt ikke komme nærmere ind paa disse specielle Spørgsmaal.

Hvad angaar Spørgsmaalet den militære Retsplejelov, forstaar jeg Ændringerne saaledes, at Sager mod civile, der sigtes for Medvirken ved Overtrædelse af den militære Straffelov, ikke behandles som militære Straffesager, medmindre vedkommende borlige og militære Anklagemyndigheder enes derom, og vedrørende samme Forslag kan